

de l'alliberament dels camps de concentració nazis, que són la més cruel i despreiable expressió de la baixesa humana.

Davant molts de temes cal ser tolerant, i davant molts d'altres cal ser intolerant. Però el terme tolerància no és el més idoni per a referir-se a un grup humà marginat per raó de la seva raça, creença o orientació sexual. Dels homosexuals, jueus o negres, gitanos o magribins, no se'n pot dir només que se'ls ha d'acceptar i suportar perquè són persones humanes. No, per aquests casos no pot servir un terme tan distant i passiu. Per tots ells cal promoure, amb mesures desiguals, la seva igualtat

social. Hem de suposar que la dedicació per part de l'ONU de l'any 1995 com a any internacional de la tolerància va orientada especialment en aquest sentit. Així ho sembla confirmar el lema del seu document central "Som iguals, som diferents".

I en darrer terme, no s'ha de confondre tolerància amb indiferència. S'ha dit moltes vegades que la nostra societat occidental, i en particular la societat menorquina, ha aconseguit uns elevats nivells de tolerància. Però si tolerar és "suportar en els altres quelcom que hom desaprova", primer caldrà desaprovar, o sia valorar. I tal vegada en molts aspectes el valor més abundant sigui la indiferència.

